

Aleksandra Cofta-Broniewska

Inowrocław, woj. bydgoskie.
Stanowisko 102

Informator Archeologiczny : badania 16, 81

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

96 m². Pozyskano kolejne wytwory krzemienne, kamienne, kościane, ceramiczne i metalowe. Odkryto również jamy, ślady palenisk oraz skupiska polepy i kamieni.

W wydobytych materiale można wyróżnić elementy następujących kultur: a/ mezolit - grupa chojnicka; b/ neolit - kultura pucharów lejkatych, kultura amfor kulistych, kultura ceramiki sznurowej, kultura ceramiki dołkowo-grzebykowej; c/ wczesna epoka brązu - kultura unietycka, kultura iwieńska; d/ okres wczesnośredniowieczny - XII/XIII w.

Do najbardziej interesujących znalezisk należą: - miedziana lub brązowa zawieszka w kształcie liścia wierzby, - naczynie kultury unietyckiej, - kamienna siekierka z importowanego surowca, nawiązująca do wyrobów kultury ceramiki wstęgowej, - wyróżniony wśród materiałów krzemienych radiolaryt.

Materiały znajdują się w Muzeum Regionalnym w Brodnicy.

Badania będą kontynuowane.

INOWROCŁAW
woj.bydgoskie
Stanowisko 102

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Instytut Prahistorii
Zespół Badań Kujaw

Badania prowadził zespół pod kierownictwem doc.dr hab. Aleksandry Cofty-Broniewskiej. Finansowała Kujawska Spółdzielnia Mieszkaniowa w Inowrocławiu. Pierwszy sezon badań. Osada kultury łużyckiej, ślady osadnictwa kultury przeworskiej.

Stanowisko usytuowane jest w dolince Rowu Rąbińskiego na terenie przeznaczonym pod zabudowę osiedla mieszkaniowego. Badania miały charakter ratowniczy. Zbadano powierzchnię 578 m², rejestrując ponad 80 obiektów, w tym: 2/3 /?/ mieszkalne budowle półziemiankowe, 25 jam o różnym przeznaczeniu oraz około 50 dołków posłupowych. Struktura odkrytych obiektów, jak ich rozplanowanie wskazują, dość jednoznacznie, iż mamy tu do czynienia z pozostałością niewielkiej osady o powierzchni w granicach 5-7 arów. Względnie duża liczebność materiałów źródłowych /ceramika, kości, polepa, narzędzia kamienne oraz fragment glinianej formy odlewniczej i paciorek szklany/ świadczyłyby z kolei o bardziej trwałym - niż obozowiskowy - charakterze osiedla. Chronologia - na podstawie materiału ceramicznego - schyłek epoki brązu.

Materiały przechowywane są w Instytucie Prahistorii UAM.

Badania prawdopodobnie nie będą kontynuowane.